

Diumenge XII (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 10,26-33): En aquell temps, Jesús digué als Apòstols: «No tingueu por dels homes, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats.

»I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern. ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells.

»A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel. Però al qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el meu Pare del cel».

«No tingueu por dels qui maten el cos»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, després de l'elecció dels dotze, Jesús els envia a predicar i els instrueix. Els adverteix que possiblement patiran persecució, i els hi dóna alguns consells de quina ha de ser la seva actitud: «No tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern» (Mt 10,28). El relat d'aqueix diumenge desenvolupa el tema de la persecució per Crist amb un estil que recorda la darrera de les Benaurances del Sermó de la Muntanya (cf. Mt 5,11).

El discurs de Jesús és paradoxal: per una part diu dues vegades «no tingueu por», i ens presenta un Pare provident que té cura fins dels petits ocells del camp; per l'altra, no ens diu que aqueix Pare ens estalviarà les contrarietats, sinó al contrari: si som seguidors seus, molt probablement tindrem la mateixa sort d'Ell i la de tots els profetes. ¿Com s'entén, doncs, aquesta protecció de Déu? La protecció de Déu és la seva capacitat de donar vida a la nostra persona (la nostra ànima), i proporcionar-li felicitat fins i tot en les tribulacions i persecucions. És Ell qui ens pot donar l'alegria del seu Regne que prové d'una vida fonda, experimentable ja ara i que és penyora de la vida eterna: «A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel» (Mt 10,32).

Confiar en què Déu estarà al nostre costat en els moments difícils ens fa valents per anunciar les paraules de Jesús a plena llum, i ens dóna l'energia capaç de fer el bé, perquè a través de les nostres obres la gent pugui glorificar el Pare del Cel. Ensenya sant Anselm: «Feu-ho tot per Déu i per aquella felicitat i eterna vida que el nostre Salvador es digna de concedir-vos en el cel».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Ell m'ha garantit la seva protecció; no és en les meves forces que em sostinc. Tinc a les meves mans la seva paraula escrita. Què és el que ella em diu? 'Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món'» (Sant Joan Crisòstom)

•

«No existeix la missió cristiana a l'ensenyament de la tranquil·litat! Les dificultats i les tribulacions formen part de l'obra d'evangelització i nosaltres estem cridats a trobar-hi l'ocasió per comprovar l'autenticitat de la nostra fe» (Francesc)

•

«El deixeble del Crist no solament ha de guardar la fe i viure'n, sinó que també l'ha de professar, n'ha de donar testimoni amb certesa i ha de difondre-la (...). El servei i el testimoni de la fe són necessaris per a la salvació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.816)